

[Indenrigsministeren]

leje en lejlighed i det almennyttige boligbyggeri. Hvidovre Kommune har anført, at afvisningen er sket med henvisning til en fordelingsplan for flygtninge i Københavns Amt, hvoraf fremgår, at kommunen ikke skal have boligplaceringer flere flygtninge i perioden 1991 til 1993.

Ifølge udtalelser fra Bygge- og Boligstyrelsen eksisterer der ikke en sådan fordelingsplan, ligesom en aftale herom ville være i strid med gældende regler. Ifølge boligbyggerilovens § 14, stk. 6, kan en boligsøgende flygtning alene afvises, såfremt kommunen efter reglerne i lov om boligstøtte kan afslå at yde støtte.

Bygge- og Boligstyrelsen har endvidere henvist til sagen vedrørende Ishøj Kommune. Der var i denne sag tale om, at kommunen havde afvist at godkende en boligsøgende til en lejlighed i et almennyttigt boligselskab med den begrundelse, at den boligsøgende var udlænding.

Østre Landsret afsagde den 22. januar 1991 dom i sagen (2. afdeling, nr. 99/1989). Landsretten udtalte, at kommunen havde varetaget et hensyn, der ikke fandtes hjemmel til i § 14 i lov om boligbyggeri og Boligministeriets bekendtgørelse om almennyttige boligselskaber, hvilke bestemmelser måtte ses i sammenhæng med loven om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v. Ishøj Kommune blev ved dommen tilpligtet at anerkende, at kommunen ikke var berettiget til at nægte godkendelse med den begrundelse, at den boligsøgende var udlænding.

Indenrigsministeriet har den 4. august 1993 udtalt over for Tilsynsrådet for Københavns Amt, at Hvidovre Kommunes praksis er klart ulovlig.

Spm. nr. S 1295

Til kulturministeren (6/8 93) af:

Pernille Frahm (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der ikke er sket noget, siden egnsteaterudvalgets rapport efter hastebehandling blev offentliggjort i april, og om der i den kommende samling ventes en varig løsning af problemerne på området, samt oplyse, om ministeren vil sikre en fast refusionsprocent på 50, indtil der foreligger en varig løsning på området?«

Svar (17/8 93):

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Egnsteaterudvalget afleverede i begyndelsen af april 1993 sin 2-binds-rapport om egnsteatre.

Rapporten indeholdt en glimrende redegørelse for egnsteatrenes historiske baggrund og en beskrivelse af egnsteatrene i Danmark 1992. Derudover diskuterede rapporten emnerne »Aftale mellem kommune/amtskommune og egnsteater«, »Minimums-/maximumsnormer« samt forskellige støttemodeller.

Af disse diskussioner fremgik, at udvalget ikke har kunnet nå til enighed om et forslag til fremtidige støttemodeller, men flere gange har måttet dele sig i et flertal og et eller flere mindretal.

Jeg har på denne baggrund ikke ment alene at kunne lægge egnsteaterreporten til grund for udarbejdelsen af en fremtidig støttemodel for egnsteatre, og jeg har derfor besluttet at afholde en konference i dette efterår om bl.a. egnsteaterproblematikken.

Efter konferencen kan der så opstilles en skitse til et lovforslag, der med en ændret støttemodel kan sikre egnsteatrene fremover.

På finansloven for 1992 blev der til egnsteatrene optaget en 2-årig bevillingsforøgelse på 6 mio. kr., og på finansloven for 1993 blev denne forhøjet med yderligere 4 mio. kr. Indtil en ændret støttemodel er vedtaget, vil jeg for at sikre egnsteatrene bedst muligt videreføre denne bevillingsforøgelse.

Spm. nr. S 1296

Til statsministeren (10/8 93) af:

Gade (SF):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at skabe nye arbejdspladser som kompensation for de mange, som nedlægges bl.a. i Nyborg som konsekvens af færdiggørelsen af Storebæltsbroen?«

Begrundelse

I forbindelse med vedtagelsen af loven om Storebæltsbroen blev der – bl.a. i lovens § 9 – skabt forventning til, at staten ville gøre en særlig indsats for de ramte områder, Nyborg og Korsør.

Efter det for spørgeren oplyste mangler der i utrolig grad en opfølgning af disse løfter til befolkningen.

Arbejdspladserne ved færgedriften bortfalder efter planen senest ved årsskiftet 1997/98.